

IRÈNE JOLIOT-CURIE (1897-1956)

Zij was de dochter van Nobelprijswinnaars Marie Skłodowska en Pierre Curie. Als jonge vrouw werkte Irène tijdens de Eerste Wereldoorlog samen met haar moeder om mobiele röntgeneenheden voor gewonde soldaten te leveren.

Ze hervatte na de oorlog haar studie aan de universiteit van Parijs en werkte later bij het instituut dat haar ouders hadden opgericht. Het was daar dat ze haar met de Nobelprijs bekroonde werk uitvoerde samen met Frédéric Joliot, met wie ze in 1926 trouwde. Het echtpaar was politiek actief en zette zich in voor de strijd tegen het fascisme en het nazisme. Ze kregen twee kinderen.

Irène Joliot-Curie en Frédéric Joliot deelden in 1935 de Nobelprijs voor de Scheikunde "als erkenning voor hun synthese van nieuwe radioactieve elementen". Straling van radioactieve stoffen werd ook een belangrijk hulpmiddel bij het onderzoeken van atomen.

Toen Irène Joliot-Curie en Frédéric Joliot in 1934 een dun stuk aluminium bombardeerden met alfadeeltjes (heliumatoomkernen), werd een nieuw soort straling ontdekt die sporen achterliet in een apparaat dat bekend staat als een wolkenkamer. Het tweetal ontdekte dat de straling van het aluminium doorging, zelfs nadat de stralingsbron was verwijderd. Dit kwam doordat aluminiumatomen waren omgezet in een radioactieve isotoop van fosfor. Dat betekende dat er voor het eerst in de geschiedenis kunstmatig een radioactief element was gecreëerd.